

ere mere eller mindre berettigede, og de Bemærkninger, jeg her har fremsat, fremfatter jeg derfor ogsaa kun betingelsesvis. Skulde man opstille en saadan Klassefølge, vil den store Industri komme temmelig langt ned i Rækken blandt vort Lands naturlige og fattige Erhvervsgræne, bag efter Agerbrug og Kvægavl, bag efter Skibsfart og Handel og bag efter Haandværk og virkelig ogsaa bag efter Fiskeri, dersom Fiskeri vilde udvikle sig til, hvad det har Betingelser for; men desværre ikke har udviklet sig til her i Landet. Saa meget mindre er den store Industri berettiget til at føre Ordet paa alle dens Forgængeres Vegne og at ville identificere dets Interesser med sine egne. Det Krav, som der opstilles fra den store Industris Side, er først og fremmest Ophævelsen af Tolden paa Raamateriale og Bevarelsen af Beskyttelse; men ved Siden deraf ønsker den Nedsættelse i Skibsafgifter. Dette Ønske er ogsaa blevet fremsat paa alle Handelsmøder, og det er Noget, som jeg i fuldt Maal tiltræder; men med Hensyn til den og mangfoldige andre Nedsættelser har jeg ment, som sagt, at burde stille mig saaledes, at jeg kun foreslaar Nedsættelse til det Halve i Stedet for, som det var foreslaaet fra Folkethinget eller fra Regjeringen eller fra anden Side, fuldstændig Ophævelse. Det vilde frembringe et finansielt saa ugunstigt Resultat, hvis man gik ind paa en fuldstændig Ophævelse, at man gjør bedst i at begrænse sine Ønsker og sine Forslag, og det Resultat, som derved vil fremkomme, vil være haade lettere finansielt antageligt og tillige paa mange Punkter frembringe en saadan Lettelse, som vil være fuldstændig tilstrækkelig. Kun paa saadanne Punkter, hvor man ved en Nedsættelse til det Halve af Afgiften ikke vil kunne tilvejebringe en Nedsættelse, som Forbrugerne ville kunne mærke, har jeg foreslaaet enten at blive staaende ved det Gamle eller ogsaa at indrømme Toldfrihed. Den største af de Artikler, som jeg har foreslaaet Frihed for, er Tolden paa Kis, og ligeledes Tolden paa Salt og saltet Sild, idet jeg kun har foreslaaet at bibeholde en ren Ubethdelighed for raffineret Salt som Bederlag for de Naa- eller Hjælpestoffer, som ikke kunne blive frigivne. Det er en aldeles Ubethdelighed; medens det tidligere har været 1 Dre, bliver det nu kun $\frac{1}{10}$ Dre, altsaa kun et midlertidigt Bederlag, indtil de paaagældende Hjælpestoffer kunne gives fuldstændig fri. Endvidere foreslaar jeg Toldfrihed for Naajern, for de simpleste Jernjager, for Farvestoffer og for Skibe. Hvad de to sidste angaar, skal jeg bemærke, at Farvestoffer indbringe ikke meget, men fordyre i høj Grad et af de vigtigste Hjælpe-

stoffer for den indenlandske Industri, og frembyde desuden paa mange Punkter en Vanskelighed for Nedsættelsen af andre Told-satser. Der er ogsaa talt meget stærkt fra Børskomiteens Side og fra andre Sider for Ophævelsen af Tolden paa Farvestoffer; nogen stor finansiell Betydning har den ikke, idet den kun indbringer 170,000 Kr. om Aaret. Større Betydning har Eftergivelsen af Tolden paa Naajern og de simpleste Jernjager; men om dem gjælder det i fuldeste Maal, at det er et Raastof, og et Raastof for Industri, som har Betydning — tør jeg sige — i forøget Grad for alle Erhvervsgræne i Danmark, idet Jern og Gjenstande af Jern i høiere og høiere Grad bruges i alle mulige Forhold; og endelig, hvad Skibe angaar, har jeg ønsket at fjerne en Uoverensstemmelse, som findes i vor tidligere Lovgivning. Toldtariffen er beregnet for det Første for alle Varer, som føres ind i Landet for at forblive her, men dernæst for Skibe, som overgaa i Besiddelse af danske Undersaatter. Dette er det eneste Tilfælde, hvor man fraviger den Grundsatning, at Indførselstold kun paahviler Varer, som indføres her for at blive her i Landet. Men det er ikke blot af denne theoretiske Grund, jeg stiller mit Forslag, men fordi jeg ønsker, at den nye Toldlov skal bidrage til vor Skibsfarts Fremme, idet jeg tror, at næst efter vort Agerbrug er det den Erhvervsgræn, som har naturlige Betingelser for at have den største Fremtid her i Landet. Derfor har jeg søgt saa vidt som muligt at gjøre alle de Positioner fri, som staa i Forbindelse med Skibsfarten, og i den Henseende finder jeg mig i Uoverensstemmelse dels med dette Things tidligere Afstemning, dels med Handelsstandens forskjellige Udtalelser, og dels til en vis Grad fuldstændigt med de Udtalelser, som ere fremkomne saavel fra Regjeringens som fra det andet Things Side. Fra det Synspunkt betragtet vilde jeg ønske, at jeg vilde kunne være kommen til en fuldstændig Ophævelse af den Del af Skibsafgiften, som vi have tilbage; det har imidlertid ikke været let muligt at bringe det ind under den finansielle Ramme, jeg har affattet mig, og jeg skal derfor henstille dette Forslag til nærmere Overveielse under Sagens fortsatte Behandling. For en hel Række af Artikler, for hvilke dette Thing tidligere har foreslaaet Tolden ophævet, kan jeg kun foreslaa en Nedsættelse, og det er i Almindelighed til det Halve. Det gjælder om Tolden paa Kaffe, Cikorie, Stenolie, Tømmer og Træ, frendes Skibsafgiften, som jeg nævne. Endelig er der Stenul, hvor jeg har fore-